

Finn Sørensen, Enhedslisten

ET NØDRÅB OM ET OPRÅB!

Hej alle sammen. Det er dejligt at se jer, på denne smukke maj dag.

Tak fordi jeg må komme og sende jer en hilsen fra Enhedslisten.

Jeg har skrevet et par 1. maj taler i mit liv. Men denne har været den sværeste.

Hvad tænker manden på? Kommer han ikke fra et parti, der stormer frem, som kan diskutere så det fløjter, men også samles om den politik der skal føres? Så hvor svært kan det være?

Det er så svært som det kan blive!

Sammen med tusinder og atter tusinder af vælgere var vi begejstrede den 15. september 2011. Ikke kun over vores eget valg, men fordi det efter 10 års nedskæringer og fremmedhad endelig lykkedes at få en ny regering.

En regering, der gik til valg på, at velfærd var vigtigere end skattelettelser, som skrev i sit grundlag, at den vil måles på, om den er i stand til at mindske ulighed og fattigdom.

Det begyndte også rigtig godt.

- Vi afskaffede fattigdomsydelser
- Vi skabte rigtige job og grønne job, vi styrkede den grønne profil
- Vi sørgede for at der blev højere til loftet i indvandrerdebatten.
- Vi fandt penge til kollektiv trafik
- Vi hjalp de mest udsatte med tandpleje og husleje
- Vi har styrket kampen mod løndumping.
- Og mange andre gode ting.

Så hvor svært kan det være at være Enhedslisten? Det er så svært som det kan blive.

For der stod også andre ting i regeringsgrundlaget – at regeringen vil videreføre VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand – det står der faktisk.

Jeg er nødt til at sige det, som vi ser det: Det løfte blev holdt, og mere til:

- I stedet for tryghed blev forringelser af dagpenge og efterløn støbt i beton
- I stedet for mere velfærd blev der skattelettelser - størst til dem, der tjener mest, betalt af de arbejdsløse, de studerende, de syge, mennesker med handicap
- Der kom en vækstplan, ja - hvor få tusind job betales med mindre velfærd, færre til at undervise, færre til at passe børn og gamle.
- Til sidst kom der et overgreb – på den frie forhandlingsret, på mennesker, der kun har et ønske - at gøre deres bedste for deres elever. Mennesker der kæmpede en fantastisk kamp mod en knusende overmagt.
- Til sidst kom der varsler om mere af det samme

Stenen ruller ned ad bjerget igen og igen. Selv Sisyfos ville blive træt, helt ind til marv og ben.

Vi bliver ikke trætte, i Enhedslisten, stol trygt på det, vi tager fat - igen og igen. Men stenen er for stor og for tung. Vi kan ikke løfte den alene.

Derfor har jeg kaldt min tale et nødråb om et opråb. Et nødråb til jer om at I råber den regering op. Først det er for sent. Først folk mister al tro på forandring. Først Løkke og Thulesen Dahl tager de sidste.

Hvordan gør vi det?

Vi tager hinanden i hånden i fagforeningerne og i kommunerne, vi kæmper sammen, der hvor vi er, der hvor vi bor, på tværs af partier, fag, køn, hudfarve – og alle de andre ting, der skiller.

Første kamp: Job og tryghed.

Den 1. juli er pusterummet slut. Så falder de på stribe. 13.000 er allerede faldet ud. 30.000 inden

årets udgang. 12.000 – 14.000 mister al indtægt. Det hjalp ikke at tage pengene fra dem. De fik ikke et job. Nu skal vi have en fuld og dækkende løsning.

Vi kræver et møde med regeringen nu og her. Enhedslisten foreslår:

- Nyttejob til alle der er faldet ud, med ordinær løn og optjening af dagpengernet
- Dagpengeregler som giver tryghed

Vi står ikke alene. HK vil samle 100.000 underskrifter. De pæne mennesker - så er det virkelig alvor!

Flere og flere forbund går med. Snart skal vi sætte højere mål. Lad os hjælpes om det, så Bjarne, Helle og Margrethe kan se, at nok er nok, og nu er det nu.

Anden kamp: Valg til kommuner og regioner

Der er nok at slås om i en valgkamp. Lad os finde det der samler. Lad os kæmpe for røde kommuner, som tør trodse spare-, kontrol- og kommandovejen. Lad os skabe kommuner og regioner, der bygger på tillid – tillid til dem der trækker læsset, tillid til dem, som underviser, til dem der passer vores børn, syge og gamle. Dét skal blive moderne – og så er det effektivt!

Lad os bruge den store magt, det giver, at være den største indkøber af varer og tjenesteydelser. Ingen kontrakt med private uden høj kvalitet og gode løn og arbejdsvilkår.

Mange kommuner og regioner er i gang - flere kommer til i november!

Tredje kamp: En god finanslov

Det bliver ikke nemt.

Vi får at vide, at vi er sure, at vi bare vil bruge penge, at vi ikke tænker på konkurrenceevnen.

Vi er ikke sure. Men det er rigtigt, at vi gerne vil bruge penge - på de arbejdsløse, på de syge, på børnehaver, skoler og plejehjem. Men vi vil ikke bruge penge på millionærer og virksomheder der i forvejen har kæmpe overskud. Vi synes det er nødvendigt, at de bredeste skuldre bærer det tungeste læs

Vi synes ganske enkelt det er nødvendigt at skære i velfærd og tryghed. Det er heller ikke godt for konkurrenceevnen. Se jer omkring i Europa. Hvem har klaret sig bedst - jeg siger ikke godt, men bedst - under krisen? Det har lande som vores, med en stor offentlig sektor og fælles velfærd.

Vi vil skabe rigtige job, ikke tomme tal i regneark. Vi vil bruge penge, der komme hurtigt ind igen – på grønne job, der sparer energi - til gavn for klimaet – og statskassen!

Vi beder om jeres forslag, vær med til at stille krav. Tag fat i jeres boligforening, den må også gerne mene noget! Tag fat i jeres boligforening. Den må også gerne mene noget!

Vi lytter gerne. Vi siger ikke alt eller intet. Men kursen skal lægges om, så er vi med!

Og uden jer går det ikke!

God 1. maj!

Kilde: <http://finn-sorensen.dk/nyheder/2013/05/1-maj-et-nodrab-om-et-oprab>